

Sportowiec

Dodatek »Głosu Narodu« poświęcony sportowi i kulturze fizycznej

Nr 35 (42)

Częstochowa, poniedziałek 9 grudnia 1946 r.

Rok 11.

POMYŚLNY START NASZYCH REPREZENTANTÓW W MISTRZOSTWACH

CKS - OMTUR Rzeszów 9:5

Rzeszów 8. 12. CKS odbył pierwsze swoje spotkanie w drużynowych mistrzostwach Polski z OMTUR-em Rzeszów rozstrzygając je na swoją korzyść 9:5. W drużynie naszego mistrza wystąpił odbywający służbę wojskową w Warszawie Zórawski jednakże występ jego zakończył się niepowodzeniem. Zórawski bowiem przegrał na punkty z Żakiem.

Wyniki techniczne meczu przed stawiają się następująco: musza — Strychalski wypunktował Szampaka; kogucia — Frymus zremisował z Suda, lecz orzeczenie sędziów skrzywdziło częstochowianina, gdyż miał on wyraźną przewagę; piórkowa — Chudy wygrał w II starciu przez techniczne K. O. na skutek poddania się Różyckiego; lekka — Zyrawski przegrał na punkty z Żakiem; półśrednia — Warwas wygrał w II rundzie przez techniczne k. o. z Dagiem; średnia — Berg po b. ładnej walce pokonał wysoko na punkty Bednarczyka, przy czym ten ostatni znajdował się trzy razy na deskach; półciężka — Morawski przegrał na punkty z Klaczkowskim.

Porażka bokserów Wybrzeża

Radom, 8. 12. Wobec 3000 widzów rozegrano tutaj spotkanie Wybrzeże — Warszawa. Zwyciężyła Warszawa, 10:6, zdobywając punkty przez Tyczyńskiego, Sobkowiaka, Czortka, Archańskiego i Gratkowskiego. Punkty dla Wybrzeża wywalczyli Szymankiewicz, Chychła i Zieliński.

Goście wystąpili bez Antkiewicza i Sowińskiego, Warszawa bez Koleczyńskiego i Komudy.

Zwycięskie tournée Warty po Francji

Pięściarze Warty poznańskiej powrócili już do kraju po swym tournée po Francji. Pokonali oni reprezentację polskiej organizacji młodzieżowej „Grunwald” 13:3, a w rewanżu 10:6 oraz odnieśli cenne zwycięstwo nad reprezentacją robotniczą Francji 11:5. — Ogólny bilans punktowy trzech wygranych przez Wartę spotkań we Francji wynosi 34:14 na korzyść poznańczyków.

Przełomowy dzień sportu śląskiego

Katowice, 8. 12. Dzisiaj odbyła się w Gmachu Województwa piękna i doniosła dla sportu śląskiego uroczystość otwarcia Wojewódzkiego Ośrodka WF i PW, który jest pierwszym tego rodzaju ośrodkiem w Polsce. W chwili ucieczki Niemców budynek był przerobiony, nie nadając się dla przeznaczonych celów, a urządzenie były całkowicie zdevastowane. Obecnie przywrócono budynekowi należyty wygląd, oddając do użytku Ośrodek nowoczesną halę sportową, piękną salę gimnastyczną oraz szereg doskonałych urządzeń.

W ramach uroczystości, w których wzięli udział dyrektor Woj. Urzędu WF i PW prof. Kisielniński, przedstawiciele władz oraz delegat Państwowego Urzędu WF

Podczas tournée Szymura odbył sparring ze słynnym polskim zawodowcem Walczakiem, przez którego został kompletnie zdeklasowanym.

W Chorzowie ósemka RKS Batory pokonała w spotkaniu towarzyskim ósemkę Huty Pokój 14:2.

„Bata” Zlin na Śląsku

Na zaproszenie drużynowego mis-

trza bokserskiego Śląska, RKS „Batory”, do Katowic przybędzie mistrz Czechosłowacji w boksie KS „Bata” ze Zlinu. Dnia 15 b. m. drużyna czechosłowacka rozegra mecz w Katowicach z drużyną RKS „Batory”, następnego zaś dnia spotka się z wicemistrzem Śląska KS „Zrywem” ze Świętochłowic.

A może udałoby się sprowadzić śsemkę „Baty” także i do Częstochowy?

Raków - Częstochowianka 6:2 (4:0)

(W. Kl.). Raków zabłysnął b. dobrą formą w I-iej połowie nie dopuścił przeciwnika w ogóle do głosu, demonstrując grę na ładnym poziomie techniczno-kombinacyjnym. Owocem silnej jego przewagi w tym okresie są cztery bramki, gdy Częstochowianka nie zdołała uzyskać ani jednej.

Po przerwie obraz meczu zmienił się wybitnie na korzyść Częstochowianki, która zagrawszy z ogromnym animuszem zagrażała raz po raz bramce Rakowa, kończąc te części zawodów wynikiem remisowym. Najlepszą linią Częstochowianki był atak ze zgraną dwójką Warmus — Furgal na czele. W Rakowie wyróżnili się Kusał, Nogał, Buczkowski i Benar.

Bramki strzelili: Kusał 4 i Buczkowski 2 (jedna z karnego) dla Rakowa, a Warmus i Furgal dla Częstochowianki. Ta ostatnia nie wykorzystała rzutu karnego.

Sędzia b. dobry.

*

Legion — Częstochówka 9:0

(W. Kl.). Teren gry był b. ciężki to też zawodnikom obu drużyn trudno jest z początku opanować piłkę ślizgającą się po wodzie lub grzęznąca w błocie. Na razie Częstochówka atakuje więcej, lecz nie przynosi jej to zysku bramkowego. Niezadługo inicjatywę przyjmuje Legion i przygniatając Częstochówkę zdobywa do paury trzy bramki, dwie przez Halkiewicza i jedną przez Koperę. Częstochówka wszystkie niemal swoje siły skoncentrowała

pod bramką pozostawiając w ataku tylko trzech zawodników. Po przerwie inicjatywę ma nadal Legion i stosując inną grę niż w I połowie rozciąga przeciwnika po całym boisku. Wskutek tego Częstochówka nie ma możliwości zamurowania swej bramki, co pozwala przeciwnikowi zdobyć większą ilość bramek niż do paury. Bramki te padają bądź z przebojów, bądź też z dalekich strzałów zaś autorami ich są: Kopera, Klama, Bożyk, Kotnowski i Kłyszewicz z pięknego przeboju. Częstochówka pomimo wysokiej przegranej grała ładnie, kombinowała dobrze, lecz w odpowiednich

Najstarsze towarzystwo kolarskie w Polsce — W.T.C. reaktywowane

Warszawa, 8. 12. Odbyte pod przewodnictwem prezesa PZ Kol. Golebiowskiego I Walne Zebranie członków WTC postanowiło reaktywować działalność tego Towarzystwa, wybierając na prezesa zasłużonego działacza i słynnego ongiś kolarza — Zdzisława Gedziorowskiego, z którym wspólnie pracować będą Luniak, Karpiuk, Cieszkowski, Rokosz, Krzyżanowski i Wroński.

Przed obradami w kaplicy

„Przytuliska” przy ul. Wileczej od była się Msza Św. za poległych i zmarłych członków Towarzystwa oraz na intencję pomyślnego rozwoju W. T. C.

Warszawskie Towarzystwo Cyklistów jest jedynym honorowym członkiem PZKol. i najstarszym w Polsce Towarzystwem kolarskim. Początek jego istnienia da tuje się od roku 1886. Posiada ono piękną kartę w historii kolarstwa polskiego z okresu sławnych „Dy nasów” i poszczycić się może największym dorobkiem sportowym kulturalnym oraz patriotycznym. Towarzystwo skupiało największą ilość kolarzy zawodników i turystów oraz zrodziło najlepszych kolarzy polskich.

Przez powołanie do życia Warszawskiego Towarzystwa Cyklistów życie sportowe kolarskie w Stolicy bardziej się ożywi i wzmoże w sezonie sportowym 1947 r.

Sztokholm — Racing Club 6:6

Sztokholm, 8. 12. W królewskiej hali tenisowej zakończył się mecz tenisowy pomiędzy kombinowanym zespołem Sztokholmu, a paryskim Racing Clubem. Oba zespoły wygrały po sześć spotkań ustalając ogólny wynik remisowy.

momentach brakowało jej decyzji. Sędziował b. dobrze Sowała.

Tabela klasy B

Klub	gier	pkt.	st. br.
1. Legion	5	10	33:1
2. Raków	6	9	15:13
3. Papiernia	5	7	11:13
4. Częstochow.	4	4	11:10
5. Częstochówka	5	3	9:20
6. Biekitni	5	2	6:2
7. Zorza	6	0	0:18

Powtórzenie meczu Victoria — Czarni nie odbyło się, a to wobec fatalnego stanu boiska w Radomsku.

Skra i Partyzant prowadzi w ping-pongu

Legion — Liga Morska 5:4

Punkty dla Legionu uzyskali: Krupiński 3 i Kosek 2, dla Ligi Morskiej — Laskowski 2, Kalela 1 i Saeński 1.

Skra — Victoria 8:1

Skra — Raków 8:1

CKS — RAKÓW 6:3

Raków wystąpił bez Kusala.

Stan tabel

Grupa I

Klub	gier	pkt.	st. s.
1. Skra	7	7	56:7
2. CKS	7	6	44:19
3. Raków	8	4	33:39
4. Drukarz	7	2	31:32
5. Victoria	6	1	14:40
6. YMCA	5	0	2:43

AKS wygrywa z BBTS

AKS rozegrał u siebie spotkanie z BBTS Bielsko, zwyciężając 5:1. Bramki dla niego zdobyli Barański 3 i Spodzieja 2.

W mistrzostwach śląskiej A-klasy padły wyniki: Naprzód Lipiny — Wawel Nowa Wies 5:1, Naprzód Janów — Kresy Chorzów 6:2, Walcownia Dziedzice — HKS Szopienice 4:1, Lechia Mysłowice — Pogoń Katowice 2:1, Concordia Knurów — Wyzwolenie Michalkowice 7:4, Ruch Batory — Śląsk Świętochłowice 3:1, Zgoda Bielszowice — Kop. Katowice 1:1, Blyskawica Radlin — Śląsk Tarnowskie Góry 3:1, Polonia Piekary — Siemianowiczanka 3:1, Baildon Katowice — Łągiewniki 2:2, WMKS Katowice — Kostuchna 5:2, Słavia Ruda — Kop. Rymer 3:2, Huta Pokój — Koszarawa Zywiec 0:0, Ligocianka — Czarni Chropaczów 5:4.

Grupa II

1. Partyzant	3	3	20:7
2. AZS	3	3	19:8
3. Legion	4	2	12:24
4. Stradom	4	1	18:18
5. Liga Morska	4	0	12:24

Zebranie Komitetu

Mistrzostw Tenisa Stołowego. We wtorek 10 b. m. o godz. 18 w świetlicy MO przy ul. Piłsudskiego 11 odbędzie się zebranie komitetu Mistrzostw Drużynowych Częstochowy w ping-pongu.

Rozlosowana zostanie tura rewanżowego grupy II, omówione poza tym będą sprawy nagród, dyplomów i t. d. wobec czego proszeni są o konieczne przybycie wszyscy członkowie Komitetu — delegaci klubów.

RKU — Zjednoczone Łódź 3:2

Bramki dla RKU zdobyli Cerek 2 i Słota. Dogrywka meczu Czarni — RKS Będzin dała wynik 2:1 dla Czarnych, ostateczny zatem wynik dla tejże drużyny brzmi 3:2.

*

Poznań, 8. 12. Wicemistrz piłkarski Polski, Warta rozegrała mecz towarzyski z drużyną Cegielskiego (HCP), wygrywając 7:2.

Austria — Francja 12:5 w szczypiorniaku

Międzynarodowy mecz w szczypiorniaku rozegrany na stadionie miejskim w Fougères w obecności 5000 widzów zakończył się zwycięstwem Austrii w stosunku 12:5 (7:3).

o PW., odbyły się pokazy gimnastyczne, szermiercze i narciarskie. Rozegrano także finały turnieju piłki ręcznej o puchar Dyrekcji Huty Zgoda. Puchar ten zdobył ostatecznie RKS Huta Sosnowiec przed Hutą Zgoda i Lenko Bielsko.

Otwarcie kortu krytego w Gliwicach

Gliwice, 8. 12. Klub Sportowy „Piast” dokonał otwarcia krytego kortu tenisowego, który posiada najnowocześniejszą nawierzchnię oraz doskonale oświetlenie dzienne i nocne, stanowiąc je dyny tego rodzaju kort w kraju.

W rozegranej pomiędzy dwoma zawodnikami „Piasta” pokazówce Koleczka pokonał Wojciechow go 9:7.

W ciągu tygodnia rozegrano następujące spotkania o mistrzostwo drużynowe w tenisie stołowym: **CKS — Drukarz 7:2** Pięga — Pawelkiewicz 21:14, 21:14. Wójcik — Kaleciński 21:16, 21:19. Koba — Radecki 21:11, 17:21, 21:19. Wójcik — Pawelkiewicz 21:15, 22:20. Koba — Kaleciński 18:21, 21:17, 15:21. Pięga — Radecki 21:18, 17:21, 21:8. Koba — Pawelkiewicz 17:21, 11:21. Pięga — Kaleciński 21:7, 21:16. Wójcik — Radecki 21:9, 21:8. **Drukarz — YMCA w o** Pawelkiewicz — Krawczyk 23:21, 11:21, 21:18; Kaleciński — Błaszczuk 21:18, 16:21, 21:23; Radecki — Buczkowski 21:13, 21:6; Pawelkiewicz — Błaszczuk 21:15, 13:21, 17:21; Kaleciński — Krawczyk 11:21, 15:21; Radecki — Błaszczuk 11:21, 7:21; Pawelkiewicz — Buczkowski 21:11, 21:8; Radecki — Krawczyk 10:21, 17:21; Kaleciński — Buczkowski 21:8, 21:16. **Drukarz — YMCA w o** **Partyzant — Legion 9:0** Wilk Krupiński 21:17, 21:19, Pawłowski — Klama 21:15, 21:16, Szyrowski — Kasperak 21:15, 21:17, Wilk — Klama 11:21, 21:17, 21:9, Pawłowski — Kasperak 13:21, 23:21, 21:19, Szyrowski — Krupiński 21:14, 21:16, Wilk — Kasperak 21:18, 21:12, Pawłowski — Krupiński 22:20, 21:19, Szyrowski — Klama 17:21, 21:15, 21:16. Sędzia doskonały.

CKS — Victoria 7:2

Victoria oddała 3 gry walkowerem, a to wobec nieobecności Rudzkiego. Oba punkty dla niej zdobył Szymański bijąc Wójcik i Kuśnierzyka. Punkty dla CKS-u uzyskali (poza walkowerami) Pięga 2, Wójcik 1 i Kuśnierzyk 1.

Żyrardowianka-Partyzant 10:6

Trzecie spotkanie pięściarskie kieleckiego Partyzanta przyniosło mu porażkę z Żyrardowianką. W ósemce kieleckiej wystąpiło dwóch nowych, dobrze zapowiadających się bokserów, a mianowicie: Woźniak w wadze koguciej oraz Sęp w wadze lekkiej. Mimo porażek, obaj o zawodnicę rokują dobre nadzieje. Drużyna Żyrardowska na ogół wyrównana.

Wyniki poszczególnych spotkań przedstawiają się następująco:

musza: Krzysztofik (P) zadał sobie niewiele trudu z Pawłowskim (Z), gdyż wygrał już w I rundzie przez k. o., wykazując tym samym swą wyższość nad zawodnikiem Żyrardowskim;

kogucia I: Podbiłsk (Z) wygrywa przez nokaut w III starciu z Woźniakiem (P);

kogucia II: walkę Dudka (P) z Kwicińskim (Z) oceniają sędziowie na remis, co krzywdzi zawodnika Partyzanta, który miał walkę wygraną;

piórkowa: Zwycięstwo Mników's'go (Z) nad Baranem (P) było również problematyczne, gdyż Baran był zawodnikiem lepszym;

lekka: Grzejszczyk (Z) wygrał wal kowerem z powodu nadwagi Sępa (P), w walce towarzyskiej odnosi zwycięstwo zawodnik Żyrardowski wskutek dyskwalifikacji Sępa;

połśrednia: Sykulis (P) w spotkaniu z Krukiem (Z) otrzymuje remis, aczkolwiek i to rozstrzygnięcie sędziowskie może podlegać dyskusji; kielczanin miał więcej z walki;

średnia: walka Czubak (Z) — Tarasow (P) kończy się zwycięstwem Czubaka na punkty;

połciężka: wskutek nadwagi przeciwnika Kurek (P) otrzymuje punkty w. o.; w spotkaniu towarzyskim Kurek wygrywa na punkty z wazącym 82 kg Kubiakiem (Z).

Bass zwyciężca Turnieju Otwarcia

Turniej otwarcia zorganizowany staraniem Kieleckiego Okręgowego Związku Tenisa Stołowego wywołał obrzymie zainteresowanie wśród szerokich kół sportowych gromadząc dużą ilość widzów. Należy tu podnieść zrozumienie czterech firm kie-

leckich (Burczyn, Szydłowski, Nowak i Kowalski), które popierając inicjatywę działaczy Kiel. OZTS ofiarowały dla najlepszej „czwórki“ pingpongistów cenne nagrody.

Po 2-ch rundach eliminacji wyniki dalszych rozgrywek były następujące:

Czwórfinały

Wilk (P) — Chmielarz (Z) 2:1, Pęczek (T) — Marczewski (N) 2:1, Bass (Cz) — Pawłowski (P) 2:0, Ichniowski (L) — Pietrzyk (Cz) 2:1.

Półfinały

Bass (Cz) — Ichniowski (L) 2:0 (22:20, 21:8), Wilk (P) — Pęczek (T) 2:1 (21:14, 19:21, 21:14).

O III i IV miejsce:

Ichniowski (L) — Pęczek (T) 2:0 (21:15, 21:16).

Final

Bass (Cz) — Wilk (P) 2:0 (21:7, 21:7).

Sportowcy z krwią na rękach

„Przegląd Sportowy“ pisze w Nr-ze 71:

Niemcy zapowiadają udział na Olimpiadzie

Jak się dowiadujemy w ostatniej chwili na zebraniu „führerów demokratycznego sportu niemieckiego“ (czy był tam również demokratą Herr Schmelling? przyp. zecera) omawiano sprawę Igrzysk Olimpijskich w r. 1948 i udziału w nich Niemców. Jedną z czołowych postaci sportu niemieckiego z czasów wilhelmowskich, weimarskich i hitlerowskich p. dr Diem oświadczył, że trudności będą z uzyskaniem paszportów, wiz i walny, niemniej jednak należy liczyć się z wysłaniem do Londynu grupy małej, zwartej i wyborowej, to też w tym kierunku powinny pójść przygotowania.

Tyle wiadomość z Berlina. Wydaje się ona tak fantastyczna, że aż nieprawdopodobna. Niestety przekonaliśmy się już parokrotnie, że, gdy chodzi o Niemcy,

Otwarcie Akademii WF

Dzisiaj nastąpi oficjalne otwarcie Akademii W. F. na Bielanach. Bez wątpienia będzie to jeden z uroczystych momentów w historii polskiego w. f. i sportu.

Gmachy Akademii, cieszącej się przed wojną sławą jednej z najlepszych tego typu uczelni w Europie, po wyjściu Niemców — zostały doszczętnie zdewastowane. Piękna wieża cieniów przy pływalni została wysadzona w powietrze, uieruchamiając samą pływalnię.

Dzięki pełnemu zrozumieniu znaczenia jak najszybszego uruchomienia Akademii, tej kłuzki przyszłych kadr pracowników w. f. przez troskliwych opiekunów sportu polskiego — Marszałka Żymierskiego i gen. Snychal-skiego, dyrekcja PUWF i PW mogła przystąpić do prac przygotowawczych i remontowych. W

głównym gmachu Akademii najbardziej zniszczonym, wyremontowano dwie duże sale do ćwiczeń.

Zapisanych na pierwszy rok studiów jest około 100 studentów. Będzie to „historyczny“ rocznik w dziejach odradzającej się Akademii. Między studentami spotykamy takie nazwiska, jak Małyszewski, reprezentacyjny koszykarz polski, Brzozowski i Czuper-ski — najwybitniejsi pływacy Stolicy itp.

Fachowe siły naukowe teoretyczne i praktyczne w Akademii będą na bardzo wysokim poziomie. Wystarczy wymienić pułk. dr Gilewicz, znakomitego teoretyka sportu, prof. Mydlarskiego, jednego z najwybitniejszych antropologów i biologów w Europie, prof. Poklewskiego — wybitnego anatoma, prof. Mijsiuro, wybitnego znawcę zagadnienia fizjologii pracy, ppułk. Górno, mgr Składa, mjr. Roszko, Morończyka i innych.

Przed spotkaniem ze Szwecją

Jak już podawaliśmy, na pięściarskie zawody międzynarodowe Polska — Szwecja, które odbędą się w dniu 15 grudnia w Sztokholmie kapitan sportowy PZB wyznaczył następującą ósemkę reprezentacyjną:

Grzywacz (Wrocław), Janowczyk (Poznań), Antkiewicz (Gdańsk), Sowiński (Pomorze), Olajnik (Łódź), Kolczyński (Warszawa), Szymura (Poznań) i Klimecki (Poznań).

Dla wyżej wymienionych zawodników rozpoczął się 2 b.m. w Poznaniu obóz treningowy.

Obóz naszych pięściarzy prowadzi trener PZB Feliks Stamm. Opiekę i nadzór nad obozem sprawuje referent wyszkoleniowy Kałniak.

Dzięki przychylności i życzliwości Dyrekcji Zakładów H. Cegielski, obóz znajduje się na terenie tejże fabryki, gdzie na salach mebli i dużej stolówki odbywają się treningi. Tu również zawodnicy są zaprowiantowani, noclegi zaś dla kursistów obozu przygotowane w gmachu OM TUR.

Wyjazd polskiej drużyny reprezentacyjnej nastąpi w dniu 11 grudnia b. r. statkiem z Gdyni.

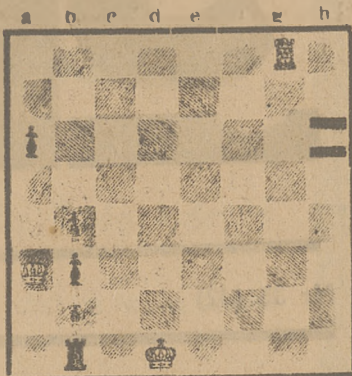
SZACHY

(pod redakcją S. Limbacha)

ZADANIE Nr 44

Jerzy Sójka, Łódź

(oryginalne dla „Głosu Narodu“
Czarne: Ka3, Pa6, b2, b3, b4: (5)

Białe matują w 9 posunięciu.

Białe Kd1, Wb1, Wg8; (3)

Zamieszczone powyżej zadanie (9 pos !!!) jest debiutem młodego autora.

Cały dowcip zadania mieści się w drugim posunięciu białych, biorąc pod uwagę główny wariant. Naszym zdaniem autor rokuje duże nadzieje na przyszłość, co przy wielkim braku nowego narybku jest objawem pocieszającym dla polskiej problemistyki.

PARTIA Nr 32 (Sycylijska)

(Z meczu Rzeszów — Jarosław 6:0)
1946.

Bl., M. Augustyn—Cz.: Por, R. Eichler (Rzeszów)

1. e4, c5; 2. Sf3, e6; 3. Ge2, a6; (Silniejsze Sc6); 4. 0-0, Sc6; 5. c3, Hc7; 6. d4, b5; 7. Ge3, c:d4; 8. c:d4, Gb7; 9. Sb1-d2, Sf6; 10. Wa1-cl, Ha5. (Bezczelowy wypad, raczej należało się rozwijać.) 11. a3, Ge7; 12. Sb3, Ha4; 13. d5, e:d5; 14. e:d5, S:d5? 15. H:d5, Sa5; 16. He5, f6; 17. Hc7, Gd8. 18. Sc5, G:c7; 19. S:a4, Wc8; 20. Sc5 i Czarne poddały, gdyż w wyniku ofiary figury w 14 posunięciu pozostały za figurą mniej. Ciekawa choć nie pozabawiona błędów partia.

Życie szachowe w wojew. rzeszowskim kwitnie bujnie. W „Dzienniku Rzeszowskim“ i tygodniku „Nowe Horyzonty“ Przemysł ukazały się działy szachowe b. żywo redagowane.

TURNIEJ TRENINGOWY SZCZĘCIU

Dzisiaj rozpoczyna się dwurundowy Turniej Treningowy Szczęciu, w którym biorą udział Beer, Borkowski, Cichomski, Jemielita, Skalik i Wleczorek.

Zielony kapelusik

Jest publiczną tajemnicą, że wielu obecnych piłkarzy przykłada wielką wagę do przewaluto wywania swych umiejętności sportowych na wartości ściśle materialne, dając, jakby się zdawało, dowód praktycznego podejścia do życia.

Dotyczy to zarówno graczy klubów okrzyczanych z zakapturzonego profesjonalizmu, jak też i zawodników klubów innych, którzy działacze ów krzyk wobec drużyn konkurencyjnych rozpoczynają, obojętnym bowiem jest, czy wynagrodzenie za produkowanie się na boisku pobierane jest w gotówce czy też w formie paczek żywnościowych lub posiłków.

Fakt faktem, że utajone zawodostwo kwitnie podobnie jak przed wojną, jednakże trzeźwe umysły zastanawiają się już nad wprowadzeniem profesjonalizmu jawnego, który, kto wie, czy nie byłby najlepszym rozstrzygnięciem tej ważnej, a drażliwej kwestii. Jeśli bowiem dzisiaj zawodnik, licząc na osiągnięcie doraźnych korzyści nie myśli na ogół o ugruntowaniu swego życia i kariery za pomocą solidnej, zawodowej pracy, to w przyszłości, jeśli zawodostwo zostanie może wprowadzone u nas na wzór całego niemal świata, zawodnik będzie musiał zdecydować należenie do jednego z dwu obozów — amatorskiego lub zawodowego. Jeśli zapisze się do pierwszego, piłka będzie dla niego prawdziwym wyżyciem się sportowym po godzinach pracy zawodowej jakiej się poświęci systematycznie

w życiu; gdy podpisze akces do drugiego obozu, będzie traktowany jako zawodowiec, otrzyma wynagrodzenie i opiekę socjalną, a więc zabezpieczenie przyszłości, zwiechniętej częstokroć przy obecnym systemie osiągania nietrwałych pod względem życiowym korzyści.

Jakże inni byli gracze ćwierć wieku temu! Po pierwszej wojnie światowej, kiedy piłkarstwo rozdziło się dopiero u nas, każdy zawodnik świecił nie tylko bezinteresownością ale i ofiarami na rzecz klubu. Przypominam sobie kolegę, który z wywieszonym dosłownie po pas językiem biegł po korepetycjach, aby móc kupić sobie porządne buty footballowe, jakich nie mógł mu dostarczyć budżet się dopiero do życia klub. Inny kolega wykonał własnoręcznie na ojcowiskim warsztacie tkackim płachtę materiału bawelnianego, po czym zmusił siostrę, aby uszyła z niego komplet spodenek dla jego macierzystej jedenastki. Grałem w tej samej drużynie z chłopcem, który wykładał skórę ojcu, właścicielowi zakładu szewskiego, aby reperować nią pokrywom buty kolegów. Zwyczajne złodziejstwo! — powie ktoś zadowolony, lecz nie zgodzę się z nim za nic, gdyż nie tylko wtedy, ale i dzisiaj jeszcze popełnił bym takie przestępstwo, jeśli bym był przekonany, że wyjdzie ono piłkarstwu na dobre. Jeszcze inny mój przyjaciel, wiedząc, że drużyna nie ma pieniędzy na wyjazd do Zawiercia na mecz z Wartą, pożyczyl samowolnie kilka tysięcy marek z kasy ojca, boga-

tego kupca kolonialnego. Nabiliśmy Wartę dwoma bramkami różnicy, a zwycięskie gole strzelił właśnie ów mój przyjaciel, którego nagrodziły w ten sposób niebiosy za ten czyn wspaniały, jakiego dokonał w imię piłki. Nazajutrz dostał wprawdzie od ojca solidne lanie, lecz gdy spytałem, czy bolało go, odparł, że ani trochę, gdyż przez cały czas myślał o zwycięskich bramkach strzelonych w Wartę.

Każda reguła jest po to, aby uwypuklić wyjątek. Takim wyjątkiem pośród nas, oddanych piłce duszą i ciałem był kolega Zygmunta zwany „czarnym“, jako że był zawsze tak opalony, iż oglądali się za nim nawet murzyni z cyrku Kludsky'ego, który gościł wtedy w naszym mieście.

Zygmunt był wybitnym footballistą na pozycji obrońcy. Szybki, zwrotny i trudny do przejścia, posiadał szatański wykop, nie wiec dziwnego, iż spojęły na nim oczy kierowników pewnego klubu. Za pomocą pochlebstw i, powiedzmy to otwarcie, przekupstwa klub ten przyciągnął Zygmunta, który zaczął grywać początkowo od czasu do czasu, a później niemal stale w jego barwach, występując też i u nas, gdyż piłkarstwo nie było jeszcze zorganizowane i nie znaliśmy obowiązujących dzisiaj kart zgłoszeń.

W miarę, jak „Czarny“ wybijał się na najlepszego obrońcę, stał się co raz bardziej kapryśny i wymagający, a gdy pewnego dnia zaczął paradować w eleganckich „złociakach“ firmy „Delka“, szerokich pumpach z czystej wełny oraz popelinowej koszuli, zrozumieliśmy, że oto narodził się

pierwszy na terenie naszego miasta zawodowiec.

Jako serdeczny przyjaciel „Czarnego“ trudem się ta jego przemiana, nie mogłem jednak wystąpić przeciwko niej ze zdecydowaniem, dopóki nie posiadałem dowodów jego profesjonalizmu. Aż oto pewnej niedzieli na meczu Podgórze krakowskiego z ową drużyną, w której grywał Zygmunt, jeden z kolegów opowiedział mi, że był świadkiem sceny, jaka rozegrała się w porze obiedniej tego dnia.

Do mieszkania Zygmunta przybył wysiannik owego klubu, aby upewnić się, czy znakomity obrońca weźmie po południu udział w grze, a wtedy „Czarny“ oświadczył mu z „niezmiernym“ żalem, iż nie może zaryzykować spaceru do miasta (mieszkaliśmy na Ostatnim Groszu), gdyż nie ma kapelusza i mógłby dostać po rażenia słonecznego wobec panującego upału. Molestowania delegata nie pomogły. „Czarny“ uparł się, że musi mieć kapelusza i to koniecznie w kolorze zielonkawym, inaczej nie stawi się na mecz. Wreszcie delegat musiał ugrać się z powrotem do miasta, wyszukać z trudem kapelusza odpowiedniego koloru i wrócić z nim do Zygmunta dorożką, aby móc zdążyć właśnie go na mecz.

Wskutek tego opowiadania powziąłem pewne postanowienie i po zawodach dołączyłem się do Zygmunta w jego powrotnej drodze do domu. Wykapaliśmy się jeszcze koło t. zw. siupków na Wartę vis-a-vis fabryki „Częstochowianka“, a kiedy po ubraniu się zrobiliśmy kilkadziesiąt kroków i znaleźliśmy się nad brzegiem rowu odprowadzającego

łuste od brudnej mazi ścieki z fabryki, przystanęłem.

— Słuchaj, no, „Czarny“ — odezwałem się do niego wobec kilkunastu towarzyszących nam kolegów — Czy to prawda, że za dzisiejszy mecz dostałeś ten kapelusik?

Zygmunt spojrział na mnie hardo.

— Prawda — odparł — A co, może ci się to nie podoba?

Zmierzyłem swój wzrok z jego wzrokiem i rzekłem akcentując wyrazy:

— A wiesz ty, że tak robi świnia, a nie sportowiec!

Zanim ochłonął z zaskoczenia zamachnąłem się ręką i zrzuciłem mu z głowy kapelusik. Chciałem, aby wpadł on do kanału z brudnymi ściekami, lecz nie powiodło mi się, gdyż kapelusik zatrzymał się jakimś trafem na brzegu.

W następnej chwili rzuciliśmy się chab ku niemu i stoczyliśmy krótkie zapasy, aż wreszcie udało mi się kopnąć nogą kapelusik, który zanurzył się w brudnej i gęstej mazi.

Wydawszy okrzyk niesamowitej rozpacz „Czarny“ zamierzył się na mnie pięścią, lecz uniknąłem ciosu, a w następnej sekundzie rozdzielił nas koledecz.

Jednakże po chwili „Czarny“ nie tylko ochłonął z gniewu, ale okazał wyraźne zawstydzenie i wyciągnął do mnie rękę.

— Miałeś rację — odezwał się — Byłem świnia, a nie sportowcem.

Ucałowaliśmy się serdecznie i od tego czasu „Czarny“ był amatorem najczystszej wody.

(sg).